

Semjist nú!

VERKFAÐIÐ hevur nú staðið við so mikið leingi, at árinini eru farin at merkjast av álvara.

EITT er hvørjar hentleikar, vit í avmarkaða tíð kunnu vera fyrriuttan, men verri verður, um eitt nú matvørur fara at ganga undan av álvara. Harmiligt er tað eisini at uppliva, at eitt nú mjólkframleiðsla okkara skal vera partur í hesum lónarstríði.

ÓHEPNU avleiðingarnar av slíkum arbeiðstrætum eru tó allar partar av tí neyðuga leiki, ið eftir øllum at døma má fremjast við føstum millumbilum afturfyrir arbeiðsnáðir tað eina ella tvey árin, endaliga verður samst um.

VIT vita einki um, hvussu nær vit eru eini loysn á trætuni, men sum er sigur hvørgin parturin seg hava fingið nakað burtur úr og kenna báðir

seg helst sum taparar, til einaferð annar hevur »vunnid«. Einkin er tó at ivast í, at vit øll gerast taparar, um partarnir báðir ikki skjótt røkka onkrum fyrri báðar partar brúkiligum úrsliti.

PARTARNIR eru samdir um »varnar« lónarbatar, bara ikki um hvussu varnar og einasta vápn teirra tímaløntu verður nú brúkt fyrir at tryggja onkran bata, hvussu lítil hann so verður.

ADRAR møguleikar hava hesi ikki og ber tí ikki til, sum frammi hevur verið í onkrum av bløðunum, bert at kasta arbeiðarafeløgum fyrir teirri alt ótryggi stöðu, samfelagið alt má liva undir av hesi arbeiðstrætu.

Landsbúskaparligu avleiðingarnar av virkisloysinum er eitt, annað samskiptistrupulleikar og landingar av einasta veruliga tilfeingi okkara, fisk-

inum, men øðrvísi ring er henda vanlukka fyrir landbúnaðin, neytini øll og alifiskin, sum onga líkinda røkt kann fáa undir verandi umstøðum.

KRÍGGJ sum annað stríð rakar heldur ongantið bert tey seku, men vit halda tað vera skilaleyst, at hesi ómælandi skulu líða undir hesi trætu. Vit siga heldur ikki, at bert arbeiðarafeløgini skuldu kent sær hesa ábyrgd, men so sanniliga eisini teir, ið undir ábyrgd júst standa fyrir hesum parti av vinnu okkara, og uttaneftir eru eisini dømi um, at til hevur borið at samrátt seg fram til fyribils sersáttmálar fyrir slíkar vinnur — sáttmálar sum bert vóru galdandi til semja var um høvuðssáttmálan.

HÓAST líknandi arbeiðssteðgir seinastu árin, so er langt síðan at vit høvdu so drúgvur sáttmálaósemjur, at samfelagið alt avlagadist av

teimum. Tí kunnu bert tey rættuliga væl tilkomnu í dag ímynda sær, hvussu skilið var eftir stórverkfallið fyrst í fimmtíárunum. Vit hava tí, hóast ongar broytingar í útlitunum fyrir semju, tað álit á pørtunum báðum, at teir í øllum førum ikki ynskja ta støðuna aftur.

ALT krevur sjálvsagt sína búning, ikki minst stríðsmál sum hetta, men ikki minni krevja loysnirnar samfelagsliga búgvið medvit av stríðandi pørtunum, um semja og veruligur arbeiðsfriður skal vinnast av báðum pørtum og ikki bert kríggið vinnast, men friðurin tapast — og tá er alt mist.

sosigaley

At Dimma torir at tala

I oddagrein hevur Dimmalætting onkra viðmerking til fundarsamtyktina, sum javnaðarflokkurin sendi út eftir landsfundin:

Det forekom ikke så lidt ironisk, da der fra en nylig afholdt socialdemokratisk partikongres herhjemme blev udsendt en meddelelse i radioen, hvoraf det fremgik, at kongresledtagerne pålagde sit parti at få i værksat nogle af sine valglofter, bl.a. det velkendte: arbejde til samtlige hænder, og det at få samfundshjulene i gang igen.

At Socialdemokratiet skal gå i gang med at få de to første punkter i partikongressens deklaration i værksat, og at det må lykkes for partiet at få dem opfyldt, skal vi være de første til at slutte os til. Socialdemokratiet skulle også være selvskrevet til at udføre denne opgave,

da det netop var i den nævnte landsstyreperiode fra 1985 til '89 under partiets ledelse, at grunden blev lagt til de økonomiske trængsler, der først blev åbenbart under det efterfølgende landsstyre, som fik ubehagelighederne at slæbe på med at tilvejebringe hundredevis af millioner kroner til udbetaling af effektive lånegarantier for virksomheder og skibe, der aldrig skulle være bygget, med deraf følgende nedskæringer og spareforanstaltninger på de fleste samfundsområder.

At javnaðarflokkurin fær samfelagshjólina aftur at mala, vóna vit sanniliga eisini, og rokna eisini við tí. Hvørjum flokki ella flokkum, Dimmalætting vil geva skyldina fyrir, at alt samfelagið stöðgaði upp, má blaðið sjálvandi sjálvt um. Hinvegin kann tað tykjast undrunarsamt, at blaðið longu hevur gloymt, at tað var Sambandsflokkurin, sum átti figgjarmálaráðharran

tvey tey seinastu árin.

Harafurtur kann tað tykjast ikki sørt ófor-skammað, at Dimmalætting torir at taka skip, sum ongantið skuldu verið komin til landið, upp á tunguna. Hvussu nógv kostaði ikki bert farmaskipapakkin hjá sambandinum?

Gálgin

Dagblaðið skrivir í oddagrein um starvsmannin á Strandferðsluni, sum skal hava ábyrgdina av, at Smyrlasáttmálin ikki er í lagi:

Tað var ein uggi at hoyra landsstýrsmannin siga alment, at hetta gáleysa mistak fær fylgjur ábyrgdandi. Men undirskrivarin fyrir SL er sosialistur, skyldmaður og skutilsveinur hjá øðrum landsstýrsmanni. Tí fánar vónin um, at dyri brólarin fær fylgjur fyrir onnur enn skattgjalddan. Fyri almennar stovnsleiðarar og politiskar aktivistar eru

Føroyar framvegis tað konsekvensleysa samfelagið.

Hóast almenningurin kundi kvøðið við Gotutróndi: »Reisið ein gálga av sterkum bjálkum, har skal... hanga«, so sleppur hin seki helst snikkaleysur. Á almennum stovni sum SL hava rættindi og skyldu einki samband hvørt við annað — sum altíð, har ábyrgdin er kollektiviserað. So nógv eru um ábyrgdina, at tað eydnast teimum at taka lívið av henni.

Hevur viðkomandi gjørt nakað so álvarsliga skeivt, at hann, sambært landstýrsmanninum í samferðslumálum, skal missa hendið, duga vit ikki at siggja, at neyðugt skal vera at kanna hansara møgulega politiska tilknyti. Málið liggur í hondunum hjá landstýrsmanninum Svend Aage Ellefsen. Tað er hann, sum hevur úttalað seg og tað er hansara málsøki.

Eiga-alt-politikkurin

Formaðurin í Bilfelag Føroya, Sofus Hansen, hevur í Dagblaðnum áhugaverd sjónarmið hvat viðvikur støðuni hjá føroysku bilverkstøðunum.

Hann skrivir m.a., at tað er skeivt av verkstøðunum at tveita alla skyldina yvir á okkara tollskipan og búskaparligu støðuna í landinum.

Hann gevur tí hann kallar »eiga-alt-politikkinum« hjá bilverkstøðunum sjálvum eina stóra skyld. Hetta tí at hesi verkstøð hava útbyggt uttan fyrilit. Hvørt einasta verkstað er bæði vanligt verkstað og serverkstað og so mongum tilikum er ikki grundarlag fyrir í Føroyum. Í lögurnar eru rætt og slætt ov stórar.

Sum eitt dømi nevnið Sofus, at skal tað lona seg at hava ein sokallaðan upp-rættingarbank, skulu tveir ella trýggjar upp-rættingar gerast hvønn dag, og tað kemur eingin í nánd av. Hóast hetta eru undur í Havn upp móti 20 upp-rættingarbenkur.

Hetta eina dømið sigur ikki so lítið. Og tíverri er soleiðis státt innan aðrar vinnugreinar eisini. Ei undur í, at rokningin til viðskiftafólkinu er stór.